

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica înainte de Crăciun.

Preste câteva zile sfânta biserică prin cântările ei mărețe și cucernice ne va vesti *faina cea mare a lui Dumnezeu făcut om, ne va vesti cuvintele ingerilor: astăzi s'a născut vouă mântuitor, și ne va chema să i ne închinăm: Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos... cel ce în peșteră s'a născut. Ce trebuie să facă un creștin, ca să între în simțămintele sfintei Biserici? Să cumpănească gânduri bune și mărețe în mintea sa. De pildă să cugetăm și să cumpănim adânc cuvintele acestea: Cuvântul trup s'a făcut... iată minunea cea mare ce a făcut-o Dumnezeu! să cumpănim bine. Prunc s'a născut nouă. Fiul... și aceasta pentru ca oamenii să-l iubească în forma aceea de pruncuț: socoți, cumpănește bine! Chipul robului luând... Ce înjosire! Stăpânul nostru vine să se facă robul nostru... Pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire... Isus vine să ne mântuiască... El e Mântuitorul nostru! Dacă credem noi acestea lucruri, dacă le cumpănim, le străbatem, atunci inima noastră nu va fi rece ca peștera din Viflaim... În inima noastră se va stârni mare credință, mare dragoste și mare mângâiere, și vom fi de față la sfintele rânduieli bisericesti pe cari le face sfânta Biserică la acest mare praznic — ca și cum stăteau ingerii în peștera, în carea Cuvântul trup s'a făcut.*

* * *

Ce ne învață ingerii la nașterea Mântuitorului nostru? Ne spune Biserica, cântând: *Mărire întru cele de sus, la Dumnezeu și pe pământ pace... Isus, carele se*

naște prin voința Tatălui său, arată și descoperă mărirea lui cea preadulce: Dreptatea și pacea s'au sărutat. Isus care se naște pentru binele nostru, fiindcă ne iubește, aduce lumii pacea, dă tuturor pace, vrea să impace pe toți... Iată cuvintele, ce trebuie să le rostim în zilele de bucurie ale acestui mare praznic: Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și să mulțămim Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, că au săvârșit și rânduit acest mare fapt, și ne-au dat pe Isus. Să mulțămim și să laudăm pe Dumnezeu, să căutăm cu cucernică credință cântările Bisericii, iată cum trebuie să zicem în acest mare praznic? Și pe pământ pace între oameni. Știți voi ce înseamnă datina aceea dela Crăciun că-și poftesc credincioșii unul altuia sărbători fericite? Aceasta este o aducere aminte de ingerii cari au vestit, pace la Nașterea Mântuitorului. Este o rămășiță din vechia bucurie și dragoste cu care se iubiau între olaltă creștinii cei d'întâi... Să învățăm dară și să deprindem acestea două lucruri: să dăm mărire Dumnezeului nostru, și pace deaproapelui nostru, pace și mângâiere mai marilor noștri, prietinelor noștri și chiar și vrăjmașilor și pizmașilor noștri de avem și de aceia. Nașterea Domnului Nostru Isus Hr. aceasta o pofteste: Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace.

* * *

Ce să facem noi ca să răsplătim iubirea, ce ne-o arată Isus în nașterea sa? Ne învață păstorii. Cât ce le-a vestit Ingerul — că s'a născut Mântuitorul lumii — ei s'au pornit numai decât spre peșteră să-l cerceteze, și au chemat și pe alții să vină cu ei, și așa au mers cu toții să vadă minunata întâmplare: *Să mergem și să vedem. Au văzut și nu s'au putut despărți de aceea Peșteră.*

de aceea lesle — fără de a lăsa preasfintei Maice Maria, sfântului Iosif și Pruncului Isus oare ceva din pușinul ce-l aveau ei. Așa fac creștinii cei buni pe la Crăciun : se socotesc și la cei săraci : ajută și îmbracă copiii năcăjiți — pentru iubirea față de pruncul Isus, dau pomană și fac alte fapte bune. — Care dară are, să facă pomană la cei săraci, căci dând pomană și ajutând pe săraci — fapta aceasta bună Isus o socotește și-e și făcută... Isus își întinde mânuțele sale — ca să ceară oareceva dela noi. Știți voi ce cere dela noi pruncul Isus cu deosebire ! Ca noi să-l iubim, să începem odată a-l iubi cu de-a-dinsul, să-i dăm Lui inima noastră, să i-o deschidem, ca să poată intra el : *Fiule, dă-mi mie inima ta : Pe noi înși-ne și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.* — Să ne dăm, să ne iertăm viața noastră sceluia, care s'a jertfit pentru noi : lui Isus Hristos — cum așa des ne indeamnă sfânta Biserică. — Să zicem dară cu toții cu inimă sinceră : *Al tău sunt eu, o Doamne Isuse Hristoase, mântuește-mă.* Amin.

Plinirea vremii.

Decăderea Iudeei. După moartea povățuitorului și arhierului Simon a urmat fiul său, Ioan Hircan (135—106 în. Hr.) Acesta a fost cel din urmă dintre Macavei, care a stăpânit Judea cu vrednicie, îngrijindu-se de biserică și de credință. Urmasul lui Hircan, Iuda Aristobul I. (106 în. Hr.) a fost sângeros ; pe mamă-sa și frații săi i-a întemnițat, pe unul din frați l-a omorât. A fost și ambițios : a purtat titlul de împărat. A murit în curând. După dânsul în domnie a urmat fratele său, Alexandru Ianeu (105—78 în. Hr.) tot așa de crudel ca și înaintașul său. După moartea lui a ținut frânele domniei văduva lui Alexandra (78—69 în. Hr.) După moartea Alexandrei, cei doi fii ai ei, Hircan II. și Aristobul II. neputându-se înțelege, s'au războit pentru coroană și în urmă, chieamară pe Romani să le facă dreptate. Romanii au trimis pe generalul Pompeiu. Acesta a intrat cu armată în Iudeea, a cuprins Ierusalimul și a pus capăt pentru totdeauna neatărnării acestei țări (la anul 63 în. Hr.) Mai târziu l-a făcut împărat al Iudeei pe Irod cel Mare, care eră străin de neamul jidovesc, idumeu

(la anul 37 în. Hr.) În felul acesta Iudeea a ajuns sub stăpânirea de fier a Romanilor ; domnia a căzut dela neamul lui Iuda. Așadar a sosit „plinirea vremii“.

Așteptarea Mântuitorului. Irod a fost domnitor sângeros și tiran. A stărpit întreagă familia Macaveilor. Jidovii au început a se răscula împotriva lui. Ca să-i mulcomească, Irod a clădit din nou și a împodobit biserică lui Zorovavel. De aci biserică aceasta se numește biserică lui Irod. În vremea aceasta starea religioasă a Jidovilor a fost foarte tristă. S'au împărțit în mai multe partide religioase. Peste tot în vremea aceasta poporul cinștia pe Dumnezeu numai cu buzele, iar inima lui eră departe de Domnul. Partidele religioase au intunecat cu învățăturile sale credința oamenilor, ce o aveau despre Mântuitorul. Așa că mulți nu se mai gândiau la un Mântuitor, care să-i scoată din robia păcatului, ci pe Mântuitorul și-l închipuiau ca pe un împărat puternic, care va zdrobi jugul Romanilor.

Încă mai tristă a fost starea religioasă a neamurilor păgâne, care erau cufundate în închinarea la idoli. Păgânii cu simțeminte mai curate, cunoscând credința Jidovilor din traducerea greacă a sfintei Scripturi, au trecut la legea lor. Jidovii cei buni și nenumăratele gloate ale păgânilor au așteptat cu drag „plinirea vremii“, venirea Răscum-părătorului, care va șterge păcatul lumii și pe oameni iarăși îi va face fiii lui Dumnezeu.

Dr. A. Cziplé

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla“. No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos“ de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților“ de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei“. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.“ Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru fetele fecioare.“ Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla.

De ale Crăciunului.

Colinde.

I.

Acum vremea a venit,
Precum a fost prorocit,
Din proroci mai de demult
Când s'a naște Fiul Sfânt
Din sămânța lui Iesse
Și din roada lui Avram,
Mântuirea lui Adam,
Trei crai dela resărit,
Cu steaua au călătorit
În Villeim au venit,
Au căutat pe fiul Sfânt
Au căutat și l'au aflat
În iesle de boi culcat
În scutece infășiat.
Și lui i s'au închinat,
Și'napoi s'au înturnat
Lui Irod veste n'au dat,
Irod crai s'o măniat,
Mulți coconi mici au tăiat,
Patrusprezece mii de pruncii
De doi ani și'n jos mai mici
Pe Hristos nu l'au aflat,
Tatăl Sfânt l'a apărât,
Isuse lumină sfântă,
Nu me lăsă la osândă.
De acum până în vecie
Mila Domnului să fie,
Că ne-a scos de la robie
Și ne o dus la împărăție,
Amin Doamne, slava Ție!

II.

Veste nouă minunată,
Astăzi Maria — Preacurata
Născutu l'o feciorijă,
Prunc tiner l'a scăldat.
Nu în curte împărătească
Cin iesle dobitocească,
În peștere, în pustie,
Tot omul să știe.
Și'n brațele sale l'ține,
Și din grai asea grăește:
— Dormi — odihnește
Și de grab crește —
Prea dulce fiule!
Pe tine te laudă Heruvimi,
Pe tine te laudă Serafimi,
Cu neincetate glasuri,
Întreite sfinte

O Doamne Sfinte,
Unde vei fi tu singur,
Cheamă, cheamă-me și pe mine,
Se fiu lângă tine.
De acum până'n vecie,
Mila Domnului să fie.

Colindul Maicii și a Fiului ei.

Refren: Raza mândr'a soarelui.

Dela Mihai Șerban, învățător în Săpânța.

Pr. I. Birlea.

Umblă maica după fiu,
Raza mândr'a soarelui,
Tot plângând și întrebând:
— Nați văzut pe Fiul sfânt?
— Ba noi poate l'am văzut,
Dară nu l'am cunoscut. —
— Dacă cumva l'ați văzut
A cunoaște l'ați putut:
Că pre fața Fiului
Scrisă-i raza soarelui
Și pe fruntea-i luna plină,
Luna plină cu lumină.
Iar pre a lui umerei,
Strălucesc luceafereii.
— Maică sfântă, de-i așa,
Noi îți dăm o veste rea:
Că-i la curte la Pilat,
Răstignit pe lemn de brad.
Maica plânge și se'nfrânge,
Inima-i inoată'n sânge.
Ingeri sânt o ceată mare,,
Zboară la ea de'ntristare
Și la cer că o radică,
Dară Maica le cuvântă:
— Fiul meu, tot Domn a fi,
Și cei buni îi vor fi fii.
Celor răi va răsplăti,
Și în veci i-a pedepsi.

A apărut cea mai ieftină carte
de rugăciuni pentru pruncii școlari
sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*”
Prețul 4 Lei. Se poate comanda la
Librăria Asociațiunii maramureșene
în Sighet (Piața Unirii 25).

Numiri. P. Sf. Sa episcopul *Iuliu* al Gherlei pe părintele *Iosif Fucec* preot II. în Sighet la numit paroh în Cornești—Ferești, pe păr. *Găvrilă Găvrilaș* din Sarasău l'a numit la vacanta parohie Cheud (Sălaj). Preotul nou hirotonit *Eugen Dragoș* este numit administrator local în Sarasău.

Credința și necredința în familie. Nu odată se întâmplă — chiar și în timpurile noastre, — că inșiși părinții de familie nu sunt pe un înțeles în ceea ce privește credința. Mamele de regulă sunt credincioase, până când unii dintre tați, — cari își petrec în societăți, unde numai bine nu se vorbește despre Dumnezeu și cele sfinte — se hitesc și se laudă că ei nu cred în Dumnezeu. S'a întâmplat, că doi părinți au avut o singură copilă, iubită cu gingașie atât de tată cât și de mamă. Natural, că mama se nizuia să dea fetiței sale o creștere religioasă, nu așa însă tata, care în mod vedit își dădea pe față necredința. Copila creștea, — ajunsese feciorită. În aceasta vârstă îmbolnăvinduse, era aproape de ceasurile din urmă. Ambii părinți priveau cu durere, cum scumpa lor odrăzică se apropie către sfârșit. Într-o clipă, când numai tatăl era lângă patul de suferințe, se întoarce copilă către el și-i spune: „Tată dragă, simt că puțin am să trăiesc și e aproape ceasul, când trebuie să mă despărțesc de voi. În aceste clipe de grea încercare, rogute spune-mi, cui am să cred? oare mamei mele scumpe, care m'a învățat, că este un Dumnezeu, care tuturor după moarte ne va fi un drept judacător, ori să-ți cred ție, care spui, că nu este Dumnezeu?”

La aceasta întrebare tatăl se cutremură din adâncul sufletului și puțin după aceea răspunse hotărît ficei sale: „Scumpa mea, crede numai aceea, ce ai învățat dela

maica ta”. Auzind aceasta, copilă adoarme fericită în Domnul, iar tatăl se reculege și la patul de moarte a ficei sale din darul lui Dumnezeu i se luminează sufletul și — crede.

Școala religioasă. Apucasem din bătrâni școalele susținute de Biserică, unde pruncii învățau nu numai cunoștințele lumii dar și frica lui Dumnezeu. Durere în multe țări, nu numai că se împuținează numărul acestor școli, ci sunt chiar cu desăvârșire prigonite. Cu toate aceste inșiși bărbații de stat, cari prigonesc Biserica și școalele Bisericeii, în sufletul lor recunosc că pruncii lor numai în atari școale se cresc cu siguranță în credință și moralitate. Mai nou domnul *Calles* prezidentul țării Mexico, unde la indemnul lui s'a pornit o goană crâncenă în potruva Bisericii catolice, a călugărilor, preoților, călugărițelor suferind nenumărați moarte de mucenici, zic acest domn *Calles* având să-și dea în creștere copilă s'a, s'a hotărît s'o dea în mănăstirea călugărițelor din San—Diego (California) știind prea bine, că aici va fi crescută în frica lui Dumnezeu. Ce bine ar fi, când oamenii ar porni pururea după șoapta sufletului iar nu după poftetele păcătoase ale lumii trecătoare. Ar fi o cale sigură spre fericire!

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. *Bălan*
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

18—24 Decembrie 1927.

18. Dumineca Înainte de Crăciun (Ev. Mateiu 1, 1.) M. Sebastian.
19. Luni. M. Bonifaciu.
20. Marți. M. Ignăție † 107 d. Hr.
21. Mercuri. M. Iuliana
22. Joi. M. Anastasia † 255 d. Hr.
23. Vineri. SS. 10 M. din Critu
24. Sâmbătă. M. Eugenia.